

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Бондаренко А.С., гр. Е-37

Науковий керівник – доц. **Н.М. Смольнякова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасний рівень розвитку економіки в Україні характеризується загальносистемною кризою, що охопила більшість українських підприємств, результатом цього явища виявилось зменшення фінансово-економічного потенціалу господарюючих суб'єктів та порушення їхньої фінансової рівноваги (43,2% у I півріччі 2011 р. є збитковими). Отже, для кожного підприємства гостро постає питання діагностики його фінансового стану, що розробить базу для прийняття конструктивних управлінських рішень.

Огляд наукової літератури свідчить, про те, що на теперішній момент існує безліч підходів до визначення сутності та змісту фінансової діагностики, які можна згрупувати наступним чином: фінансова діагностика як напрям економічного аналізу; фінансова діагностика як частина фінансового аналізу; ототожнення понять фінансової діагностики та фінансового аналізу; діагностика як системне поняття.

На нашу думку, найбільш повним та комплексним можна вважати системний підхід до визначення фінансової діагностики. В межах цього підходу відмічається, що діагностика фінансового стану спрямована не тільки на оцінку стану економічних об'єктів та виявлення проблем їх функціонування, а також передбачає розробку заходів з покращення діяльності та оцінку їх наслідків.

Основними завданнями, що ставить перед собою діагностика фінансового стану підприємства, є такі: оцінити особливості функціонування підприємства в умовах невизначеності, виділити основні фактори впливу, виявити «вузькі місця», оцінити загрозу банкрутства; дослідити причини виникнення проблем та їхній взаємозв'язок; узагальнити та систематизувати результати, на основі яких розробити обґрунтовані практичні заходи для зміцнення та покращення ефективності діяльності господарюючого суб'єкта. Вирішення саме цих завдань дозволяє досягти основної мети діагностики – допомогти менеджерам вчасно розпізнати можливі загрози в діяльності підприємства та вжити необхідних заходів щодо їх запобігання, а також оцінити можливості підприємства та надати рекомендації щодо реалізації тактичних та стратегічних цілей.

МОДЕЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Будз В.В., гр. Е-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.Ю. Мелушова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Беручи до уваги специфіку здійснення інвестування в даний час, потрібно підкреслити, що значну складність представляє вибір типу моделі, що дозволяє здійснити планування інвестиційного процесу. Економіко-математичне моделювання при інвестиційному плануванні має ряд істотних особливостей, пов'язаних як з об'єктом моделювання, так і з застосовуваним математичним апаратом. За типом використовуваного математичного апарату розрізняють моделі математичного програмування, моделі, засновані на теорії графів, і ті, що базуються на теорії ймовірності і математичної статистики.

Серед основних практичних завдань, що розв'язуються за допомогою економіко-математичного моделювання інвестиційної діяльності, можна виділити: аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства; формулювання цілей здійснення модульованих процесів; визначення типу економіко-математичної моделі в залежності від реальних умов здійснення капіталовкладень; вибір найбільш вагомих факторів, що впливають на здійснення інвестиційного процесу, і формування на цій основі параметрів економіко-математичної моделі; вибір критеріальних показників відповідно до основних завдань, які вирішуються за допомогою реалізації інвестиції; визначення методів і інструментів знаходження рішення економіко-математичної моделі; економічне прогнозування; вибір оптимальних варіантів вкладення коштів; вироблення управлінських рішень.

Враховуючи різноманіття видів економіко-математичних моделей інвестиційного планування, а також основні завдання їх моделювання, можна зробити висновок, що модель довгострокового планування інвестиційної програми підприємства представляє собою динамічну оптимізаційну модель, яка базується на нормативному підході до дослідження об'єкта планування. Вона повинна включати постановку й обґрунтування цілей капіталовкладень, представлених у вигляді цільової функції задачі; перелік запланованих інвестиційних проектів з урахуванням ймовірних термінів їх введення в експлуатацію; систему обмежень, що впливають на хід реалізації програми і визначають прийняття рішення щодо інвестування.